

XIII. szájzadi francia nef Áp-tÁse

Hozzáadta: Szikora László

2015. november 05. Csütörtök 08:19

Utolsó frissítés 2015. november 05. Csütörtök 08:50

Italban nem szoktam több dologba egyszerre belevágni, de valahogy megakadtam a Mordaunt Áp-tÁsevel (alkotó vajlag?). A 2014-es találkozóán viszont kaptam Tyrmantól egy kényvet, a Cinque Ports nejeiről, mely egy tervrajzot is tartalmazott, Ás teljesen rábuktam, mivel ÁgÁta Ázegettem ezeket a bástyás, Ácsolt haját, Ás gondoltam ÁsszeÁtÁk egyet a kévetkező találkozóra. Persze, az ÁsszeÁtÁs egy kerek Ávbe tellett, mÁg az ilyen egyszerÁkinÁzÁ hajával is igen sok munka volt, ÁhÁny buktatÁval tarkÁ-tva.

A rajz Átlagos, de hasznÁlhatÁs, valamint a kényv sok segÁtsÁget ad, bájr Ámet nyelvÁ, az ÁbrÁjk Ás ÁhÁny ismeretÁvel el lehet rajta igazodni. De Árt valami ÁrdekessÁget bele kellett vinnem. Belefutottam az interneten egy francia XIII. szájzadi nef adataiba, mely egy kicsit nagyobb az angol nefnél Ás megtetszett a rajzocska is Ála, a Átikus bástyalÁjakkal Ás a francia lilimos dÁ-szÁ-tÁsekkal.

IsmÁt a Á kis tervezÁ programomat (Solid Edge) hÁ-vtam segÁtsÁgÁl, bevitem az eredeti bordarajzokat, mely alapÁ kialakult a hajÁtest, ÁtmÁreteztem egy kicsit, majd megÁllapÁttam az Áj bordÁizatot. TermÁszetesen sÁrÁbbre vettem, hogy kényebb legyen palÁnkozÁsnÁl az Á-veket tartani. A bástyÁjkát is ÁtalakÁttam a hajÁ mÁrete miatt, illetve a Átikus lÁjbazatot is megÁlmodtam. AnnyibÁl szerencsÁs a helyzet, hogy ezekrÁl igen kevés, az is elÁg torz, ÁbrÁzolÁs van, tehát ez adott Ámi szabadsÁgot, olyanra rajzolhattam, ami nekem tetszik.

A bordÁizatot 4 mm-es Átegelt lemezbÁl vÁgtam ki, de ismÁt megfogadtam, hogy májkor nem hasznÁlom ezt az anyagot. HiÁba, nem szeretek vele dolgozni! Beszakad, Árik, nehÁz a kemÁny ragasztÁ miatt formÁra csiszolniÁ! Az orr- Ás fartÁkÁt tÁbbszÁr letÁrtem egy-egy Ávatlan mozdulattal.

Amitől pedig nagyon félttem: a klinker palánkozás. Természetesen utánnanéztem, hogy pontosan hogyan kell ezt csinálni, de gyorsan elvettem még a gondolatját is annak, hogy minden bordába beereszeljem minden palánk helyét (akkor tovább tartana, mint a Mordaunt!). Szóval az új klinker mellett döntöttem, mely csak imitálja a palánkok fedését, de elég jól néz ki.

A palánkokat a szokásos módon elkészítettem (kicsit vastagabbra), majd egy szögben bemart vezetékcsőszekélyt csináltam, melyet befogtam a marógép satujába, majd felállítottam a maróval, beállítva a végleges vastagságot. Ezután csak azt kellett tolni kizárta a láceket. A mart felület nem valami szép, mivel nem volt meg a megfelelő fordulat, de ez beárrolra került.

A bordázatot lefelé fordítva rögzítettem, mivel így lefelé kellett nyomnom a palánkokat, könnyebb volt az őket tartani, illetve részek sem lehettek a palánkok között, mert ezt már később nem lehet távolítani, sziszecsizolni. Itt már van tölve az orrtűke!

Azokat végül szokás szerint bevettem a palánkok helyét, hogy megfelelően rögzítve legyenek. Egyébként pillanatragasztással dolgoztam, párával melegítve előhajtottam a palánkokat a szélesebb részeknél (szinte csak ilyen volt!), illetve röviden (3-5 perc) áztattam rögzítés előtt. Így, hogy a palánkok keresztmetszete nem gölgalap volt, sokkal nehezebb volt szépen hajlítani.

Így nézett ki nyersen a palánkozás.

Ami eddig nem nagyon látszódt, a bordák kázzal kis hasábokat kellett beragasztanom, mivel nem volt elég merev a bordázat főleg az állszecsizolásnál. A szájok a hasábok méréseit mutatják, néhány tizedmilliméter eltérést okoztak!

Az orrnál és a farnál, ahol a palánk becsatlakozik a gerincbe, el kellett csiszolni/lapítani a palánkok végét, így csatlakozásuk simább lesz. Ezt a Youtube-on láttam egy csónakasztás-tárgyban.

Azért a palánkokat meg kellett csiszolni, a kisebb részeket, hibákat eltüntetni, illetve a pácoláshoz minél simább felületet készíteni. Ehhez a művelethez kis hasábokra kázzal durvaságú csiszolópapírokat ragasztottam!

És szőpen egyesével tábláimra átciszoltam.

Pácolásra elkészítve, felragasztva a kormánylap tartóelemei és a fedélzattartó gerendavégek. A nagy kérdés, hogy eredetileg a bordákon voltak a gerendavégek, de palánkozás előtt arra jöttem rá, hogy sokat nehezebb a palánkozás, ha keréket, illetve getnem kellene, így levágtam és utólag imitáltam kis hasábok felragasztásával.

Elkezdtem a bástyák készítését, egy ragasztószablon martam az oldalfalak állásához.

A bástya alkatrészei előkészítve.

–szeragasztva, pólva, lakkozva.

A bástyaik lőbazatival jól elszáraztam, de ehhez az „egyszerű” hajóhoz kellett valami, ami feldobja, no meg ez a gátló boltókért rajongok, hát most megkaptam. A hajótolt boltó-v lőcek előg nehezen akarták felvenni a formát, egy pólrszor jrarasztottam, mire ilyen lett.

A hajótest és a bástyaik pólva, lakkozva és gyorsan egymásra rakva, hogy végre lőtszadjon milyen is lesz.

Itt pihen, alszik a Mordaunt!

Pólásra előkészítve az apróságok egy része: kőtőlfogók, csőrlő, jrbokosj.

A fedélzet ledeszkázva, helyekre kerültek a bástyáik és az árboc.

Ezek a hajók nem voltak tölde-szá-tve, csak a bástyáik oldalára akasztott pajzsok adnak egy kis szé-nes-tést. Ezeket apró liliomos c-mereket képtelen lettem volna megfesteni, így egyszeren kinyomtattam és ragasztottam pajzsokra.

Egy kis fedélzeti nézet, egészen jó képeket csinál a telefonom és kisebb helyre befér, mint egy rendes fényképezőgép.

Most már kezd minden felkerülni a hajóra. A kormánylapát kátelekkel volt rögzítve, nem hiszem, hogy től hirtelen manővereket tudtak vele csinálni.

A kormánylapát kitétele a fedélzeten.

Folytattam a kitételrel, mely előg egyszeren egy háromárbocos galleon után. A macskafejek kész-tése volt egy lassabb, mivel nem kár alak, hanem ilyen háromszög-csepp forma. Szeletelés módszerrel csináltam, de a hornyokat az oldalra abszolút kézzel kellett rajtítani.

A hajócsárca tarcsákjait és a csárkát, mely a vitorlarudat tartja.

Ismét egy kábelkötő a fedélzetnél névelve.

A horgonyt vízszintesen reszeltem ki, a szárra kábelként rögzítve. Itt már a festésre jár.

A vitorláján előzőleg sokáig meditáltam, pontosabban azon, hogy rájérek-e a csárca. A kábel festést azonnal elvettem. Először a sima vitorláját feltettem, de valahogy túl egyszerű, olyan semmilyen nem volt, valahogy kávéjanta a csárca. Vettem nyomtatható, vasalható transzfer papírt, csináltam néhány próbát, előzőleg jónak találtam. Főleg, hogy túl vastag és fényes lesz, de a fotón egy kicsit tompítottam Photoshop-pal, így egészen jól mutatott. Egy dolgot azért elrontottam, mivel vasalódeszkán vasaltam, ami ugye egy kicsit puha, és ahogy belenyomódott a vasaló, egy kicsit homoró lett. Tehát abszolút sima, kemény felületen érdemes vasalni.

Égy a találkozási pont, egy év alatt elkészült a nef. Csak a vízszintek hiányoznak, majd a Mordaunt vízszintével egyélt megrendelem.

Nagyon élveztem ennek a kis hajónak az építését, az nagyon tetszett, hogy minden munkafázison végig kellett mennem, de nem volt unalmas, mert mindenből csak néhány darabot kellett csinálni. Most visszatérek a Mordaunt építéséhez, de nem tartom kizártnak, hogy idővel még beszérek valami kisebb hajóról szárazrakészítésem.